

Pasqua!!

(Impressions al vol)

Un solemnia i alegre xerroteig de campanes, pregona al poble bo i despertant-lo dolçament, que la gran diada de Pasqua ja és arribada, embolcallada d'il·lusions i de somnis daurats...Tots els cors bateguen alegrement, tots els rostres s'aclareixen i les rialles argentades, dringadores com pica-rols, brollen de tots els llavis...

Pasqua!! Quant de temps que t'esperavem amb frisança!! Festa excelsa!! Tu que amares de joia els esperits, amb quina gaubança et rebem!! Ets la festa més encisadora i captivant, que portes dintre ton sí quelcom de lo incompreensible, quelcom que'ns amanyaga amb insòlita dolcesa...

Per això al arribar aquest dia, els cors s'espongen i canten sense parar que la Pasqua Florida ja és arribada, seguida de flors, d'au-cells, d'encants, d'aquelles nits primaverals màgiques i serenes en que la lluna riu embogida i els estels amb més força i vivacitat que mai titil·len per la volta cèl·lica... Oh si! Jo també et saludo i amb tot el cor et dono la ben-vin-guda ..

Sense escoltar la veu perfidiosa de la peresa, deixo el llit i surto de casa per embriagar-me amb els teus perfums i copçar plenament el teu encís... El cel és clar sols uns nuvolets flonjos, flonjos, com manyocs de cotó fluix, taquen la seva puresa; seguit surt el sol, amb sa corona de raigs d'or, de darrera uns turons i s'en-

fila majestuós per la immensitat de l'espai i aquells nuvolets de cotó-fluix al veure'l venir fugen, com infants esporuguits, deixant el cel blau i net com el mantell de la Verge...

Cada raig de sol matiner és una mà de fada que acaricia les meves galtes; cada ratxada de vent em porta noves il·lusions i cada passada d'aucell, apart una veu amiga que'm parla amorosament, el murmuri del reguerol un enfilall de sospirs i la pensa amb les ales de la fantasia vola incansable damunt del rieral i de les seves bel·leses i el cor s'aixampla per copçar i donar cabuda a les alenades pures i sanes de les muntanyes, i l'esperit extasiat s'adorm, mentres una munió de somnis volten fantasiosos a son entorn, com els papallons entorn les flors.

* * *

Som a la tarda... el sol mandrosament s'en va a la posta. La plaça està curulla de gent, de joves i donzelles que esperen amb frisança, que la cobla llensi a l'aire les notes vibrants d'una sardana que senten afany de puntejar. Finselsvellets tremolososi apoiats a l'inseparable gaiato han acudit a la plaça per rememorar aquells temps tan llunyans que eren joves i garrits. Tothom parla, tothom riu i la plaça apar un verger que esclata amb esclats de rialles i de joia. De sobte la cobla desgrana una sardana airosa, i el jovent donant-se les mans va fent la rotllana agermanadora.